

maar het christelijk geloof wordt door vele wetenschappelijke en welwillende geleerden nog te weinig gezien als de oplossing en voorwaarde om de geneeskunde en haar praktijk weer aan haar doel te doen beantwoorden en uit de impasse te helpen.

Dit ideaal, dit geloof vonden we in Bossey en ik moet zeggen, het was in velerlei opzicht een openbaring, altans voor mij, dat ongeveer veertig artsen uit tien verschillende landen, en grotere groepen vertegenwoordigende daar bijeenkwamen om een oplossing te zoeken.

De begroeting en kennismaking met alle collega's was allerhartelijkst, maar wat mij vooral trof was, dat buiten ons land reeds zoveel op dit gebied was en wordt gewerkt. Verschillende voordrachten die gehouden werden stonden op een hoog peil, zodat we in één week veel te verwerken kregen.

Tournier was het middelpunt en door zijn persoonlijkheid en bezielend woord opende hij bij iedere bespreking nieuwe perspectieven.

De onderlinge gesprekken en het feit, dat aan een ieder gelegenheid werd gegeven iets van zijn leven en werk te vertellen, bevorderden een ware teamgeest, zodat een groep gevormd werd, die met elkaar naar verheldering en een oplossing zocht. Het zou op zich zelf al zeer belangwekkend zijn om de vaak aangrijpende levensgeschiedenissen van deze artsen en hun streven door het geloof en de kracht Gods weer te geven, maar deze uitspraken zijn niet alle voor de openbaarheid bestemd.

Toch werd er steeds weer op gewezen: laten we open zijn, laten we echt met elkaar spreken over onze moeilijkheden, want artsen zijn vaak zo hopeloos eenzaam en laten we toch groepen vormen, een equipegeest kweken, zoals de Bijbel ons ook leert, want we hebben, naast de hulp van onze Heer, ook elkaar zo nodig.

Wanneer ik de verschillende deelnemers en hun voordrachten en gesprekken tracht te karakteriseren en groeperen is het opvallend, dat bepaalde kwesties in bepaalde gedeelten van West-Europa aldaar een sterk accent hadden, overeenkomend met de aard en de actuele moeilijkheden van die volken.

De Fransen en Belgen zagen allereerst hun taak op sociaal terrein wegens de enorme moeilijkheden in de arbeids- en huwelijks-verhoudingen in die landen. Met overgave en ijver proberen zij hun christelijke overtuiging met daden te tonen en zij voelen diep hun opdracht om de geneeskunde van de persoon in de geest van